

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tentatio I. Circa distractiones hujus Offici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

CAPUT III.

DE TENTATIONIBVS CVRATORVM
ANIMÆ.

XXXVI. Sicut omnium Officiorum gravissimum & periculosissimum est munus curandarum animarum, ita variæ quoque tentationes in illo obsequio occurrunt; nam aliæ quidem circa distractiones, aliæ circa talenta ad illud necessaria, aliæ circa difficultates & labores, aliæ circa pericula corporis & animæ, aliæ denique circa fructum laborum occurrunt: de quibus proin omnibus ordine in hoc capite agendum erit.

§. I.

Tentatio I. circa distractiones hujus Officii.

XXXVII. Sapientius sacerdos solitudini & quieti assuetus, cum animarum curam suscepisset, advertit, tantopere se hujus muneris functionibus & laboribus distrahi, & occupari, ut vix sibi tempus ad sacrificium Missæ offerendum, officiumque divinum dicendum relinquatur. Quare propemodum decernit, curam animarum iterum relinquere; prius tamen à confessario hoc de negotio consilium petit. Quæritur, quid illi respondendum sit?

Responsio.

XXXVIII. Inprimis illi significet, quid P. Balthasar Alvarez Societatis JESU, insignis Asceta dixerit, nimirum nimium hoc solitudinis & quietis desiderium in hominibus ad curam animarum vocatis, non esse spiri-

spiritum DEI, cùm illis constet, divinam Majestatem contrarium velle; & ideo talibus quietem amantibus DEUM saepe subtrahere portionem spiritûs tabularum otiosis & inutilibus servis. Id quod Alphonsus de Poa Ordinis S. Francisci, teste Rodriquez p. 3. tr. i. c. 6. expertus. Cùm enim hic bene multos annos in excelsis Indiarum Novalibus gnaviter desudasset, & tandem fessus, studio recolligendi se, atque supremo certamine præparandi, sepositâ aliorum curâ, in Hispaniam migrasset, passus est, quoties orationi, vacabat, Christum crucifixum sibi ob oculos versari, sequentibus verbis exoptulantiem: *Quare me in hac crucerecordatione tuam quietem, commodoque sectaris?* unde ad statum reverſus, strenuum multis annis operarium egredietur in pharetra amoris p. 2. c. 1. occini posset: *Quomodo quis potest dicere, se diligere DEVM, & ejus amore appetere, qui ejus imaginem videt in sterquilino jacere, & non curat? aut si cogitat, quod Filius DEI pro animabus redimendis mortuus est, & ipse pro animabus mori non cupit? quomodo credis, te amicitiam spiritus habere, qui ejus sponsam ab adulterio non custodis: et eam festinanter ad sponsum non reducis?*

XXXIX. Secundò illi narret, quid olim P. Martinus Guttierrez Societatis JESU Francisco Ribera Doctore Theologiæ responderit, teste Ludovico de Ponte c. 30. vit. P. Balth. Alvar. ; cùm enim hic decessisset, se colligere, & domum quamquam prope Sacellum D. Virginis, quam impensè amabat, exire, & inde ad vicina loca concionandi gratiâ excurrere, reliquum verò tempus cum libris consumere, respondit P. Martinus: *Domine Doctor, placet huic modo*

modi propositum, sed attendite, quis tunc retineat si-
 ni optimum pignus, quod habet, propriam scilicet vo-
 untatem. Quæ vox ad eum cor ejus penetravit, ut sta-
 tum decreverit, relicto mundo Societatem ingredi.
 Quare optimè faciet Sapritius, si exemplum Sponsæ se-
 quatur, de qua S. Bernardus super verba cant. 2. Sur-
 ge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea,
 & veni: discurrens sic loquitur: *Audit Sponsa, ut sur-
 gat, & properet, haud dubium, quin ad animarum
 lucra. Hoc siquidem vera & casta contemplatio habet,
 ut mentem, quam divino igne vehementer accenderit,
 tanto interdum repleat zelo & desiderio acquirendi DE-
 I, qui eum similiter diligant, ut otium contemplatio-
 nis pro studio prædicationis libentissimè intermittat, &
 rursum potita votis aliquatenus hac in parte tantò arden-
 tius redeat in idipsum, quantò fructuosius intermississe se
 meminert, & iterum sumpto contemplationis gustu va-
 lentius ad conquirendum lucrum solitâ alacritate recur-
 rat.*

XL. Tertio illi ostendat, quantopere DEO
 placeat ejusmodi proximo impensa obsequia, eumque
 in finem verba S. Laurentij Justiniani c. 12. de cast.
 connub. referat sic loquentis: *Anima, que lucrata est
 verbo, verbo fructificare conatur, quoties se offert causa.
 Quandoque impellitur seu vocatur à verbo, non mi-
 nus ardentè, quàm prudenter postponit se, sua interpo-
 nit, ut vacet Proximo, ut Proximi fecundetur profe-
 ctibus. Nullo quidem exercitio congruentius occupatur
 Sponsa, quàm cum intendit animarum lucris; hoc ete-
 nim sacrificio nihil majus, nihil suavius verbo redolet.
 Unde Petro, cum diceret: *amas me?* illèque responderet:
*Domine, tu nosti omnia, tu scis, quia amo te: ipse mox
 intu-**

intulit dicens: *Pasce oves meas.* Nihil amanti ardentius
 carius potuit committere, quam illud, propter quod exi-
 naniri voluit, & mori. Quod ipsum confirmans S. Chry-
 sostomus Ep. 54. quâ Gerontium Presbyterum ad iter pro animarum salute suscipiendum hortabatur,
 post alia sic ait: *Hujusmodi peregrinationes suscipere
 longè præstantius est, atque conducibilis, quam domi
 desiderare.* Illic enim degens etiam hæc habere potes, quæ
 nunc habes, hoc est jejunium, vigiliæ, cæteraque Philo-
 sophia Christiana genera; domi autem desidens ea uti
 erari non potes, quæ si in illa regione commorareris, ad-
 pisci potes, nimirum tot animarum salutem, periculorum
 mercedem, tantæq; animi promptitudinis ac studij pro-
 mium.

XLI. Quartò illi ostendat, quòd hoc iplo, quod
 proximo vacet, in studio & augmento propriæ per-
 fectionis non parùm proficiat, quia, teste S. Grego-
 rio, *charitas, quæ divisa unire consuevit, cor justis divitiis
 per multa compellit, quod tamen tantò ardentius à DEO
 colligit, quanto latius per sancta desideria spargit.* Cui
 adstipulans D. Bernardus, is, inquit, *puritatis inferna-
 ris gloriâ non fraudatur, qui dicere potest cum Prophetâ
 Oblivioni datus sum tanquam mortuus à corde.* Bene
 oblivio, si te ipsum nescias, ut proximo prosis; bene au-
 tem mortuus es à corde, si jam tibi vivere non studas,
 sed ei, qui pro te mortuus est. Sanè in tanta oblivione, si
 necesse est cor bene esse conscium sibi, quo te in lucro secu-
 riùs foris extendat, cum securam intra se reliqueris, con-
 scientiam. Hinc & alibi ait: *Noli nimis insistere
 contemplationis, quia meliora sunt ubera prædicationis,
 nam etsi Rachel formosior, Lia tamen
 fecundior est.*